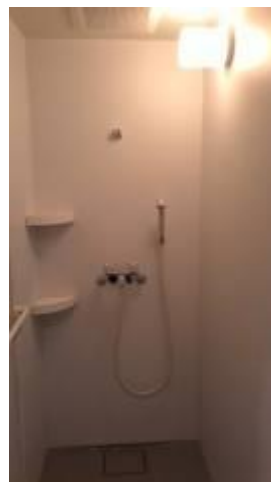
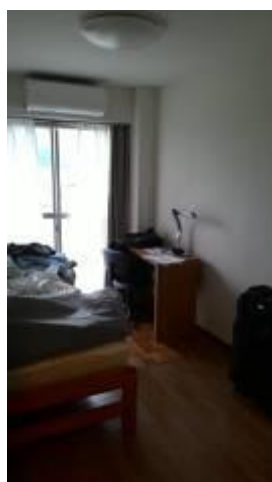

ในวันแรกที่ได้ไปถึงคือที่หอพักI-wing Nakamozu เป็นหอพักใหม่ที่เพิ่งสร้างเสร็จเมื่อต้นเดือนมิถุนายน ซึ่งเมื่อเรามาถึงแล้วก็ต้องเซ็นเอกสารจ่ายเงินค่าหอ ค่าอินเทอร์เน็ตเลย โดยที่ทางมหาวิทยาลัยจะให้เงินก้อนแรกมาก่อนหนึ่งแสนเยนเป็นเงินสำหรับใช้จ่ายในช่วงแรก

เมื่อจัดการเซ็นเอกสารทำทุกอย่างเรียบร้อยแล้วก็จะเข้าห้องพัก โดยที่ในห้องหนึ่งห้องจะแบ่งเป็นห้องนอนย่อยออกเป็นอีกสี่ห้อง ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้ทำการจัดให้นักศึกษาต่างชาติให้มาอยู่ร่วมกันโดยจะมีนักศึกษาชาวญี่ปุ่นหนึ่งคนอยู่ในห้องหนึ่งห้องเพื่อที่จะให้พวกเราได้มีโอกาสในการใช้ภาษาได้มากขึ้นและสามารถแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันได้ง่ายขึ้น

ซึ่งในช่วงที่ได้ไปนั้นยังเป็นช่วงที่ดอกซากุระยังคงบานให้เห็นกันอยู่ในมหาวิทยาลัยซึ่งจะมีงานเทศกาลชมดอกซากุระในช่วงเดือนเมษายนโดยเราสามารถทำกับข้าวเพื่อไปแบ่งให้คนอื่น ๆ ได้ทานแล้วไปร่วมงานกับคนอื่น ๆ ได้ด้วยเช่นกัน

เมื่อมาถึงจุดๆหนึ่งเราจะรับรู้ได้โดยทันทีว่าการเดินทางโดยแท็กซี่ใช้เวลาานมากกว่าจะไปแต่ละที่จึงจำเป็นต้องมีจักรยานไว้เพื่อความสะดวกของเรา เนื่องด้วยระยะเวลาของโครงการนี้ไม่ได้ยาวนานมากนัก ดังนั้นหากเราจะซื้อใหม่ก็ไม่คุ้ม ดังนั้นข้างๆมหาวิทยาลัยจะมีร้านขายของมือสองอยู่ ใช้พาสปอร์ต แล้วก็ได้ของของเราก็สามารถทำการซื้อจักรยานมาปั่นเล่นได้แล้ว (ราคาประมาณ 5,000~8,000 เยน) แต่หลังจากที่เราได้ซื้อแล้วเราต้องเอาจักรยานไปจดทะเบียนในมหาวิทยาลัยด้วยเช่นกันเพื่อที่จะจอดรถในมหาวิทยาลัยได้ และเมื่อเราจะกลับไทยเราสามารถขายคืนได้ที่ร้านนี้เช่นกัน

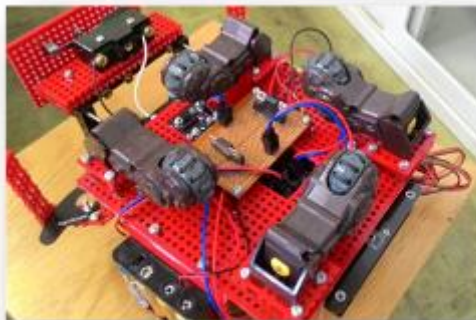
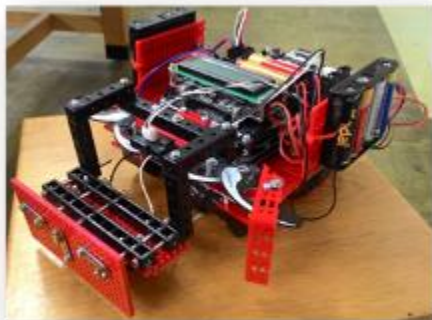

ในช่วงแรกๆก็จะมีงานเลี้ยงต้อนรับมากมายให้เราได้แนะนำตัวเอง ได้มีโอกาสพูดคุยกับคณะอาจารย์มากมายและได้มีโอกาสพบปะเพื่อนๆ ชาวญี่ปุ่นให้เราได้ทำความคุ้นเคยกัน

ในช่วงสองเดือนแรกเราก็จะมีทั้งเรียนภาษาญี่ปุ่นภาษาอังกฤษ เรียนพละ แล้วก็ยังมีไปเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคด้วย เป็นช่วงเวลาที่ยาวนานมากๆ เพราะหลังจากสองเดือนแรกเราก็จะต้องไปฝึกงานตลอดซึ่งจะเหนื่อยมากๆ จนแทบไม่มีแรงเมื่อเรากลับมาถึงห้องพัก ซึ่งที่วิทยาลัยเทคนิคจะให้เราเรียนเรื่องการทำไบโอดีเซลและทำหุ่นยนต์ขึ้นมาหนึ่งตัว

หลังจากสองเดือนผ่านไป ผมได้ไปฝึกงานที่บริษัทโตชินเคมีเทค (ประเทศญี่ปุ่น) จำกัด โดยทางโรงงานให้ผมทำการผลิตแวนซิลด้วยวัสดุซิลิโคนสำหรับหม้อหุงข้าวโดยเครื่องฉีดขึ้นซิลิโคนสองเครื่อง ซึ่งในแต่ละวันจะต้องผลิตได้ไม่น้อยกว่าแปดร้อยชิ้น ในช่วงแรกๆนั้นค่อนข้างลำบากหน่อยๆเพราะทางบริษัทสอนงานให้เร็วมากภายในวันเดียว แล้ววันต่อไปเขาจะไม่ค่อยมาอยู่กับผมมากเนื่องจากงานในโรงงานเยอะมากจนไม่มีเวลามาดูแลผม ไม่มีพี่เลี้ยงในโรงงานทุกอย่างจึงต้องพยายามด้วยตัวเอง ทั้งการอธิบายการทำโปรเจคให้ทางบริษัทฟังและเอกสารทุกอย่างที่ต้องให้ทางบริษัทเซ็นรับรองการทำงานของผมด้วย (ทางโรงงานไม่เข้าใจว่าผมมาฝึกงานแล้วต้องทำโปรเจคส่งให้ทางมหาวิทยาลัยด้วย) ซึ่งทุกอย่างเป็นประสบการณ์ที่ดีมากครับ

โรงงานโตชินเคมีเทค (ประเทศญี่ปุ่น) จำกัด

เนื่องจากได้มาที่ญี่ปุ่นทั้งที่เราก็ต้องมีเที่ยวกันบาง ซึ่งที่อยู่ของเราจะอยู่ใกล้ๆกับสถานีรถไฟนาคาโมซู ทำให้เราสามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้สะดวกมากครับ

จากสถานีนาคาโมซูเราสามารถขึ้นรถไฟได้เดินทางไปยังสถานที่เที่ยวต่างๆได้มากมาย รวมถึงสามารถต่อรถไฟไปรถไฟสายเจอาร์ได้หลายที่มาก โดยที่แรกที่ผมจะนำเสนอเป็นอย่างแรกคือสวนสาธารณะ “บัมปาคุ” เป็นสถานที่ที่เย็นสบายมีเรือปั่นให้เล่นได้ด้วย เป็นสวนสาธารณะที่เก่าแก่พอสมควร ใช้ระยะเวลาในการเดินทางจากหอพักเกือบสองชั่วโมง

ที่ต่อมาก็คือ “ชินไซบาชิ” “นัมบะ” เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ขายอาหารขึ้นชื่อของโอซาก้าไว้ รวมไปถึงของขาย
ต่างๆ เช่น ของฝาก ขนม และเครื่องสำอางสำหรับผู้หญิง เป็นต้น

ต่อมาคือ “สวนสัตว์เท็นโนจิ” เป็นสวนสัตว์ที่มีมานานมากแล้ว ซึ่งจะอยู่ติดๆกับ “ชินเซไก” เป็นสถานที่ที่มี หอคอยสูงเป็นสัญลักษณ์ประจำท้องถิ่นของเขาซึ่งเราสามารถขึ้นไปบนหอคอยได้ด้วยเช่นกัน แล้วในบริเวณแถวๆนั้นก็จะมีร้านอาหาร และร้านค้ามากมาย

ต่อมาคือ “เกียวโต” ซึ่งเราสามารถเดินทางจากหอพักเราไปถึงเกียวโตได้โดยใช้เวลาประมาณเกือบๆสองชั่วโมง ในการเดินทางซึ่งที่ที่ได้ไปมากจะมี “วัดเคียวมิซึเดระ” “วัดเท็นเรียว” “ฟูชิมิอินาริ” ซึ่งในเกียวโตยังมีที่เที่ยวยิ่งมากมาย ซึ่งเป็นสถานที่ที่น่าสนใจและสวยงามมากครับ

ไหนๆพวกเราก็มามาที่โอซาก้าแล้ว เราจึงหาโอกาสไปที่ “ปราสาทโอซาก้า” ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอีก
หนึ่งในญี่ปุ่น แล้วยังเป็นสถานที่ให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่นในสมัยเซนโงอีกด้วย

ต่อมาเมื่อเรามีเวลามากพอเราจึงมีโอกาสไปที่ “ยูนิเวอร์แซลเจแปน”

ต่อมาเมื่อเวลาในการที่จะได้อยู่ในญี่ปุ่นใกล้จะหมดลงก็จะมีทั้งเรื่องที่ต้องทำอีกก็คือการนำเสนอโปรเจคให้กับ คณะอาจารย์และคณะผู้บริหารของบริษัทต่างๆ ซึ่งเราต้องเตรียมตัวอย่างหนักเพราะเราต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อเป็นการทำให้ เราสามารถสื่อสารในสิ่งที่เราต้องการจะสื่อออกไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นทางคณะอาจารย์จึงจัดให้เราได้มีการซ้อม พูดก่อนจะถึงวันจริงและได้พาไปเลี้ยงอำลา

ในที่สุดวันจริงก็มาถึง พวกเราได้ทำการนำเสนอโปรเจคของพวกเราทุกคนอย่างราบรื่น และได้รับเกียรติบัตรมา
ซึ่งมันจะเป็นใบเบิกทางไปสู่อนาคตของพวกเราทั้งสี่คนในการทำงาน

เมื่อจบวันนำเสนองานไปแล้วจะเหลือเวลาให้เราได้จัดการเก็บของให้เรียบร้อยก่อนกลับไทยอีกสองสามวันซึ่ง
พวกเราได้ทำการจัดงานเลี้ยงอำลาขึ้น โดยที่ผมได้ทำอาหารไทยเลี้ยงรวมเมทในคืนก่อนกลับ

ในที่สุดก็ถึงวันที่ต้องกลับบ้าน มันเป็นความรู้สึกที่ยากจะอธิบายเพราะผมผูกพันกับที่แห่งนี้ไปซะแล้ว แต่ก็ต้องกลับอยู่ดีดังนั้นผมจึงตั้งใจว่าผมจะหาโอกาสไปอีกครั้ง เพื่อที่จะได้สนุกกับเพื่อนของผมที่ญี่ปุ่นอีก ในการเดินทางครั้งนี้ทำให้ผมได้รับประสบการณ์มากมาย ฝึกฝนภาษา อัดทนกับปัญหาและแก้ไขมัน สนุกสนานกับการใช้ชีวิตที่ต้องทำงาน เริ่มที่จะเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างวัยเรียนกับวัยทำงาน ซึ่งทำให้ผมมุ่งมั่นที่จะตั้งใจฝึกฝน ศึกษา เล่าเรียนให้มากขึ้นไปอีก ทั้งหมดนี้ผมต้องขอขอบคุณทางสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ได้จัดหาโครงการดีๆแบบนี้มามอบให้แก่นักศึกษาและขอขอบคุณคณะอาจารย์ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาในการทำโปรเจค ขอขอบคุณมากครับ

ปล.วันกลับขอแนะนำนะครับอย่าโหลดมากนะครับระวังจะโดนค่าน้ำหนักเกินตอนขึ้นเครื่อง ผมเกินมา 5 กิโลกรัม โดนไป 15,800 เยนครับ

นายธนภัทร วรรณะวรธ ID 55111254-3

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมยานยนต์ปีที่ 4 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

โครงการ The Internship Program of the College of Engineering, Osaka Prefecture University